

JAWNOPOKARANIEC (1) *sb m*

N pl jawnopokarańcy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Grzesznik ukarany w sposób wszystkim widoczny: A o coż Dátán/ Abiron/ álbo inšzy írodze w ziemię z zápalonem ogniem wpádli? A o coż przodki wáfze wężowie ogniści kąfáli? [...] A máło nie wšzyfcy moglibychmy íe przyznác ku wšzytkim goršzym ípráwam nášzym/ nížli íi íáwno pokaráńcy od Pána íwego/ zá mnieýŕze wyítępki íwoie. RejZwierc 260v.

KCh